

تیم منتخب فصل بیست و چهارم

گزارش

حمیدرضا عرابی

روزنامه نگار

همچون سنت سال های قبل به سراغ انتخاب برترین های لیگ در فصلی که گذشت، رفتیم. بازیکنانی که از نظر تحریریه ایران ورزشی بیشترین تأثیرگذاری را در لیگ برتر داشتند و از دیدگاه گروه فنی به عنوان مردان برتر لقب گرفتند. انتخاب ۱۱ مرد نهایی تیم منتخب لیگ بیست و چهارم البته مأموریتی ساده نبود و برسر انتخاب برخی بازیکنان مباحث بسیاری شکل گرفت چرا که بسیاری دیگر از شایسته ها بودند که این ۱۱ نفر را تهدید می کردند. به هرحال از میان انبوهی از بازیکنان آماده و قهرمانی که از لحاظ آماری وضعیت مطلوبی را در لیگ بیست و چهارم رقم زده بودند، این ۱۱ نفر برگزیده شدند اما این انتخاب به معنای نادیده گرفته شدن دیگر گزینه ها نبود. با توجه به اینکه تراکتور بهترین عملکرد را در لیگ بیست و چهارم داشت، شش بازیکن منتخب نیز از این تیم در تیم منتخب قرار گرفتند که همگی شایسته بودند و حتی می شد بر تعداد اسامی تراکتوری ها نیز افزود.

سرمربی تیم منتخب: اسکوچیچ (تراکتور)

در کنار این بازیکنان باید یک سرمربی ایده آل نیز قرار بگیرد. سرمربی تیم منتخب نیز کسی نیست جز دراگان اسکوچیچ که در میان همتایان خود برترین بود و نشان داد همچون آن روزها که تیم ملی را در سخت ترین روزها به جام جهانی برد، از عهده یک مأموریت دشوار دیگر که بسیاری از مربیان ریزو درشت از رسیدن به آن ناگام بودند، برمی آید و می تواند به اولین مربی در تاریخ لیگ تبدیل شود که تراکتور را برپام فوتبال ایران می نشاند. اسکوچیچ در فصل بیست و چهارم به معنای واقعی لیدر اصلی تراکتور بود و از عهده هدایت بسیاری از نام های بزرگ در فوتبال ایران برآمد.

علیرضا بیرانوند (تراکتور)

شایستگی کافی را برای قرار گرفتن در تیم منتخب فصل داشت. بیرانوند با اینکه در برخی بازی های تراکتور نشیب هایی داشت و گاهی متزلزل ظاهر شد اما در همین وضعیت هم موفق شد ۱۶ گلین شیت را به نام خود ثبت کند. بیرانوند برای قهرمانی در فصل بیست و چهارم بیش از فصول قبل انگیزه داشت چرا که می دانست اگر با تراکتور صاحب جام نشود، همگان اینطور تحلیل می کنند که او چون پیراهن پرسپولیس را از دست داده، به جام نرسیده اما قهرمانی با تراکتور ثابت کرد که همه چیز برای قهرمان شدن به سابقه و یا تماشاگران بیشتر یک باشگاه نیست و داشتن بازیکنان تراز اولی همچون بیرانوند نیز نقشی کلیدی و انکارناپذیر در موفقیت تیم ها خواهد داشت. بیرانوند با قرار گرفتن در سکوی نخست لیگ برتر با تراکتور یک جام دیگر به ویتترین افتخارات خود افزود تا مشخص شود داشتن یک دروازه بان آماده چه اندازه در کسب موفقیت مهم است.

رامین رضاییان (استقلال)

برای انتخاب بهترین مدافع راست لیگ بیست و چهارم هیچ تردیدی روی نام رامین رضاییان وجود نداشت. هرچند که دانایال اسماعیلی فرنینز بازیکن قابلی نشان داد و در ترکیب تراکتور نگاه ها را به سمت و سوی خود کشاند اما حقیقت این است که در تیم درهم شکسته و ناگام استقلال نام رامین رضاییان به عنوان یکی از برترین بازیکنان در طول فصل بیست و چهارم توجه همه کارشناسان را به سمت خود جلب کرد. رضاییان در مجموع ۱۰ گل نیز در لیگ برتر برای استقلال به ثمر رساند و شاید اگر استقلال در فصل عجیب و دور از انتظار خود چنین بازیکنی را در اختیار نداشت، چه بسا با مشکلات بزرگی مواجه می شد و در آستانه سقوط نیز قرار می گرفت. رضاییان به واقع با این حد از آمادگی شایسته دعوت به تیم ملی هم هست و مشخص نیست که امیرقلعه نویی چرا و به چه دلیل برسر دعوت نکردن از این بازیکن از خود اصرار به خرج می دهد.

شجاع خلیل زاده (تراکتور)

وقتی به مانند بیرانوند پرسپولیس را به مقصد تبریز ترک کرد شاید خیلی ها تصور می کردند او در این سن و سال قطعاً یک ناکامی بزرگ را در تیم جدید تجربه خواهد کرد و مسیرش هرگز منتهی به جام قهرمانی نخواهد شد اما چنین نشد و شجاع خلیل زاده به عنوان یکی از اضلاع موفقیت تیم تراکتور لقب گرفت و موفق شد در ترکیب این تیم نمایش تحسین برانگیزی از خود به جا بگذارد. هرچند خلیل زاده گاهی چنان افت می کند که کارشناسان به لزوم داشتن یک مدافع جدید و با سابق تازه برای تیم ملی اشاره می کنند اما همچنان شجاع یکی از بازیکنان بارزی است که می تواند در تیم ملی نیز حرف هایی برای گفتن داشته باشد. البته شجاع با سال ها پایانی دوران فوتبال خود به سر می برد و برای ماندن در اوج نیاز به تمرینات ویژه دارد که باید دید او در این مسیر قرار خواهد گرفت یا خیر؟!

محمد مهدی زارع (گل گهر)

در آستانه ۲۳ سالگی تبدیل به یکی از بهترین مدافعان فوتبال ایران شده به طوری که بعد از پایان لیگ بیست و چهارم و به جا گذاشتن آماری قابل توجه تبدیل به یکی از سوزه های داغ نقل و انتقالاتی شده است. زارع که اصالتاً شیرازی است و سابقه بازی در پارس جم را دارد و در رده پایه نیز برای استقلال بازی کرده، حالا مشتریان زیادی را به دنبال خود می بیند و بسیاری از باشگاه های لیگ برتری در پی جذب این مدافع باهوش و خوش استایل هستند. زارع اگر به همین منوال ادامه دهد و در تیم های بزرگ نیز همین ظرفیت را تکرار کند، قطعاً بزودی نامش در تیم ملی نیز به عنوان یکی از بازیکنان کلیدی و اصلی مطرح خواهد شد. زارع قطعاً با ادامه این روند حرف های بسیاری در فوتبال ایران برای گفتن خواهد داشت و باید او را جزو استعداد های حقیقی فوتبال دانست.

محمد نادری (تراکتور)

برای انتخاب برترین دفاع چپ لیگ برتر همگان روی نام محمد نادری اتفاق نظر داشتند. نادری در ترکیب تراکتور بسیار باثبات جلوه کرد و بار دیگر ارزش های فنی خود را به رخ تیم های مدعی کشاند. نادری نه آن زمان که برای پرسپولیس بازی می کرد و نه وقتی که در ترکیب استقلال حضور داشت، تا این اندازه پخته و تأثیرگذار عمل نکرد اما فصل بیست و چهارم در واقع اوج شکوفایی این بازیکن بود و نادری نشان داد حتی قابلیت پوشیدن پیراهن تیم ملی را هم دارد و می تواند در ترکیب ملی پوشان فوتبال ایران نیز حضور داشته باشد. تراکتور در فصل بیست و چهارم بعد از گل گهر که ۱۶ گل خورده دارد با ۱۹ گل خورده بهترین آمار دفاعی را رقم زد که نادری در کنار بیرانوند و خلیل زاده از اضلاع اصلی خط دفاعی محسوب می شود. نادری با ادامه این روند جزو بازیکنانی است که قطعاً شانس بازی در تیم ملی را هم خواهد داشت.

مهدی هاشم نژاد (تراکتور)

بازیکنان تراکتور تیم منتخب فصل بیست و چهارم را در سطره خود در آورده اند که مهدی هاشم نژاد نیز یکی از این بازیکنان است که با شایستگی تمام در میان منتخبین قرار گرفته است. هاشم نژاد یکی از بازیکنان مؤثری بود که در ترکیب تراکتور درخشید و کمتر از بهترین بازیکن این تیم (امیرحسین حسین زاده) نبود. هاشم نژاد در فصلی که گذشت، ۸ گل زد و ۸ پاس گل هم داد تا نشان دهد چه اندازه بازیکن ارزشمندی است و از قابلیت های بسیاری برخوردار است. هاشم نژاد در واقع همچون یک پدیده در ترکیب تراکتور قد علم کرد و کمتر کسی تصور می کرد او با چنین آمار خیره کننده ای لیگ بیست و چهارم را به پایان برساند. هاشم نژاد اگر فصل بعد نیز در ترکیب تراکتور باشد، از سر ۱۰۰ بازی برای این تیم با ریشه آذری خواهد گذشت و تبدیل به یکی از چهره های مهم در تاریخ این باشگاه خواهد شد.

علی اصغر اعرابی (فولاد)

در میان بازیکنان فولاد خوزستان که یکی از مدعیان فصل بیست و چهارم محسوب می شد، علی اصغر اعرابی چیز دیگری بود. او در ۲۴ بازی که در ترکیب فولاد خوزستان قرار گرفت موفق شد ۷ پاس گل را برای دیگر بازیکنان فولاد پدید آورد. اعرابی در گلرزی نیز موفق بود و توانست ۴ گل از گل های فولاد خوزستان در فصل بیست و چهارم را به نام خود اختصاص دهد. اعرابی برای قرار گرفتن در تیم منتخب ایران ورزشی رقابت تنگاتنگی با سروش رفیعی داشت و بازیکن پرسپولیس نیز مد نظر بود اما در نهایت اعرابی توانست به دلیل عملکرد بهتر در تیم منتخب فصل لیگ برتر قرار بگیرد. شاید اگر رحیمی گل محمدی دو بازیکن دیگر شبیه اعرابی داشت اکنون برای حضور در لیگ نخگان آسیا برنامه ریزی می کرد اما از اعرابی فقط یکی در فولاد بود.

محمد مهدی محبی (سپاهان)

محمد مهدی محبی نیز جزو آن دسته بازیکنانی است که قطعاً امیرقلعه نویی را برای بازی دادنش در ترکیب تیم ملی وسوسه خواهد کرد. محبی در لیگ بیست و چهارم ۷ گل زد و ۷ پاس گل داد و همراه با دیگر بازیکنان سپاهان که در فصل جاری عملکردی طلایی از خود به جا گذاشتند، شایسته دریافت جام بود که در نهایت موفق به انجام این مهم نشد. محبی جزو بازیکنانی است که از لحاظ آماری در وضعیت بسیاری ایده آلی لیگ بیست و چهارم را تمام کرد و قطعاً فصلی که گذشت، در کارنامه او به عنوان یک بیلان کاری درخشان به ثبت خواهد رسید. یکی از خصوصیات مهم محبی این است که عمیقاً در خدمت تیم بازی می کند که مؤید این ادعا تعداد قابل توجه پاس گل ها و گل هایش با لباس سپاهان است. محبی همزمان قدرت شوترنی، ارسال و ششم گلرزی بالایی دارد و از تکنیک قابل توجهی نیز سود می برد.

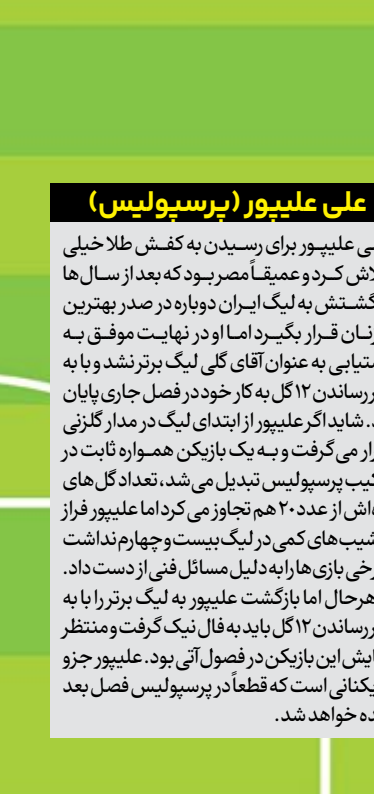
مهدی ترابی (تراکتور)

در روزهایی که زمزمه بازگشت دوباره ترابی به پرسپولیس به گوش می رسد، این بازیکن موفق شد یک جام دیگر به ویتترین افتخارات خود در فوتبال ایران بیفزاید و تبدیل به یکی از بهترین های فصل شود. برای مهر تأیید زدن برآنچه ترابی رقم زد، کافی است نگاهی به تعداد پاس های گل این بازیکن ببندیم تا به عمق تأثیرگذاری اش در ترکیب سرخ های آذربایجان پی ببریم. ترابی در فصلی که گذشت ۳ بار هم موفق به گلرزی شد اما عمده فعالیت این بازیکن طراحی حملات و ساختن موقعیت گل برای دیگر بازیکنان تراکتور بود که در رسیدن به این هدف بسیار موفق بود و توانست یک تنه برای تراکتور ۹ موقعیت گل پدید آورد. ترابی البته از ترکیب اصلی تیم ملی دور شده اما ممکن است به جا گذاشتن این آمار او را دوباره در قاب چشمان قلعه نویی قرار دهد تا صرفاً فقط حضور در اردوی تیم ملی را در کارنامه خود به ثبت نرساند.

امیرحسین حسین زاده (تراکتور)

۱۴ گل و ۶ پاس گل. آمار امیرحسین حسین زاده نشان می دهد او علاوه بر اینکه عنوان آقای گلی لیگ برتر را به دست آورده می تواند برترین بازیکن فصل نیز باشد. حسین زاده در حالی با این آمار همه را مجذوب خود کرده که در دو بازی تراکتور نیز غایب بود و شاید اگر در این ۱۸۰ دقیقه نیز به میدان می رفت، آمار بهتری را از خود به جا می گذاشت. به هرحال حسین زاده که فصل پیش هرگز امیدوار کننده ظاهر نشد با حضور اسکوچیچ تبدیل به یکی از جذاب ترین بازیکنان لیگ برتر در سال های اخیر شد تا از همین نقطه به جام جهانی نیز پرتاب شود. نباید تردید داشت که اگر حسین زاده دچار مصدومیت ناگهانی نشود و یا افت محسوسی را تجربه نکند، سال آینده همین روزها در جام جهانی فوتبال حضور خواهد داشت و شاید مقابل بهترین های دنیا بازی کند. حسین زاده یکی از گزینه های جدی برای همه مدعیان این فصل نیز محسوب می شود هر چند که تراکتور به این سادگی اجازه جدایی او را نخواهد داد.

علی علیپور (پرسپولیس)

علی علیپور برای رسیدن به کفش طلا خیلی تلاش کرد و عمیقاً مصربود که بعد از سال ها بازگشتش به لیگ ایران دوباره در صدر بهترین گلزنان قرار بگیرد اما او در نهایت موفق به دستیابی به عنوان آقای گلی لیگ برتر نشد و با به ثمر رساندن ۱۲ گل به کار خود در فصل جاری پایان داد. شاید اگر علیپور از ابتدای لیگ در مدار گلرزی قرار می گرفت و به یک بازیکن همواره ثابت در ترکیب پرسپولیس تبدیل می شد، تعداد گل های زده اش از عدد ۲۰ هم تجاوز می کرد اما علیپور فراز و نشیب های کمی در لیگ بیست و چهارم نداشت و برخی بازی ها را به دلیل مسائل فنی از دست داد. به هرحال اما بازگشت علیپور به لیگ برتر را به ثمر رساندن ۱۲ گل باید به فال نیک گرفت و منتظر نمایش این بازیکن در فصول آتی بود. علیپور جزو بازیکنانی است که قطعاً در پرسپولیس فصل بعد دیده خواهد شد.

جامانده ها

در تیم منتخب فصل بیست و چهارم می شد نام سید حسین حسینی و دیدیه اندونگ (استقلال)، امید عالی شاه و سروش رفیعی (پرسپولیس)، دانایال اسماعیلی فرد، دروژ، پوستونسکی و استرکالی (تراکتور)، محمد کریمی و مهدی لیموچی (سپاهان)، امین کاظمیان (آلومینیوم) و محمد رضا اخباری (گل گهر) را نیز قرار داد. این بازیکنان نیز از شایستگی لازم برای رسیدن به تیم منتخب برخوردار بودند اما به هرحال ۱۱ بازیکنی که در تیم اصلی قرار گرفتند به لحاظ آماری عملکرد بهتری را نسبت به این نام ها از خود به جا گذاشتند.